

“¿Cuál es el secreto de una vida dichosa, feliz? Reconocer a Jesús como Dios vivo. Porque no importa saber que Jesús fue grande en la historia: importa el lugar que yo le doy en mi vida”.

(Papa Francisco)

paraules del bisbe

CON LA FUERZA DEL ESPÍRITU

† Francesc, obispo de Menorca

Queridos hermanos:

Toda nuestra proclamación de Jesucristo será en vano si no la realizamos con la fuerza del Espíritu. El Espíritu Santo descendió sobre Jesús de Nazaret en el Jordán y le consagró para la misión de “anunciar a los pobres la Buena nueva” (Lc 4, 18). Este mismo Espíritu desciende en Pentecostés sobre la primera Iglesia, dando comienzo a su tarea de proclamar con valentía la buena noticia para el mundo (cf. Hech 4, 31). También hoy se requiere “la fuerza del Espíritu” (Hech 1, 8) para ser testigo de Jesús. No podremos conducir a los hombres hasta Dios sin la acción del Espíritu Santo.

Una cosa es anunciar a Jesucristo desde el exterior y otra proclamar su nombre “en el Espíritu Santo”. En el primer caso, se transmite una doctrina, mientras que en el segundo se introduce en una vida. El contenido del mensaje es importante, pero la fuerza que lo anima resulta esencial. Para provocar la conversión no basta transmitir la palabra que habla de Dios; es necesario que Dios hable a la persona a través de esa palabra y eso sólo puede ser obra del Espíritu Santo.

Debe quedar claro que la misión del Espíritu Santo no es añadir palabras a lo que Dios ha dicho. “No hablará por su propia cuenta”, dijo el Señor (Jn 16, 13). El Espíritu no añade nada, porque todo lo que el Padre

tenía que decir, lo ha dicho ya en Jesucristo. Lo que el Espíritu hace es tomar la palabra de Cristo, darle fuerza, y preparar el corazón del hombre para que la acoja. La palabra de Dios es viva y eficaz, como dice la carta a los Hebreos (4, 12), porque en ella actúa el Espíritu de Dios, que es el poder de lo Alto. No basta con renovar los contenidos, las formas y el estilo de la evangelización. No basta tampoco con implicar a los laicos. Lo decisivo es si el anuncio se realiza “con el poder del Espíritu Santo” o sin él. Escribe Pablo a los Corintios: “mi palabra y mi predicación no fue con persuasiva sabiduría humana, sino en la manifestación y el poder del Espíritu, para que vuestra fe no se apoye en la sabiduría de los hombres, sino en el poder de Dios” (1 Cor 2, 4-5).

Por eso, cuando nos disponemos a anunciar la Palabra de Dios, es indispensable asegurarse de que el Espíritu está en nosotros y, sobre todo, de que nosotros estamos con el Espíritu. ¿Cómo lo haremos? En primer lugar es necesaria la oración e invocación constante del Espíritu en nuestra vida. Jesús dice que el Padre del cielo da el Espíritu Santo “a los que le pidan” (Lc 11, 13). Otro medio importante es la obediencia, es decir, la sumisión a la voluntad de Dios. El Espíritu Santo no puede obrar en quien está todavía aferrado a su voluntad; es preciso ponerse en las manos de Dios, en actitud de escucha, es decir, de obediencia. Un tercer medio es el amor hacia aquellos a los que se está enviando a anunciar el Evangelio. La experiencia cristiana es que Dios habla por amor. El que anuncia la Palabra debe amar a las personas como Dios las ama. El amor es el “soplo cálido”, el fuego espiritual que difunde la palabra y sabemos que el amor de Dios “ha sido derramado en nuestros corazones por el Espíritu Santo” (Rom 5, 5).

En definitiva, solo con la fuerza del Espíritu Santo, podremos lograr que la Palabra de Dios se escuche por encima de todo el vocerío humano y sea capaz de “traspasar el corazón” de los hombres (cf. Hech 2, 37), como hizo el día de Pentecostés.

la notícia

La Catequesi, un espai privilegiat per conèixer Jesús

Un any més ens esteim preparant amb molta il·lusió per al nou curs de catequesi. Aquests dies s'han dut a terme les inscripcions a les diferents parròquies i centres de Menorca. El mes **d'octubre començarem la catequesi** amb el desig de seguir coneixent Jesús, el qual com a bon pastor guia a tota la comunitat cristiana i ens mostra a un Déu-Amor que és capaç de regalar-nos el seu Fill com a prova del seu amor. Enguany el lema escollit ha estat “Vine

a catequesi. Connecta amb Jesús!” i al cartell podem veure a un Jesús somrient envoltat de fillets, joves, adults, el qual ens convida a fer comunitat i a seguir-lo com els seus deixebles. La missió de tots els catequistes és anunciar la fe que ens uneix com a comunitat i mostrar el testimoni de Jesús, que és referent d'amor, acollida, respecte i servei als altres. Que l'Esperit Sant ens il·lumini en aquesta tasca de donar a conèixer a tots la bellesa, la bondat i la veritat de la fe cristiana.

Curs
2021/2022

INSCRIPCIONS

Del 13 al 19 de setembre

Informa't a la teva parròquia

Vine a Catequesi
Connecta amb Jesús

Diumenge XXV de Durant l'Any

Lectura del llibre de la Saviesa 2, 12.17-20

Els malvats deien: "Posem una trampa al just; ens fa nosa i és contrari a tot el que feim; ens retreu que no complim la Llei i que no som fidels a l'educació rebuda. A veure si és veritat això que diu, provem com serà la seva fi. Si realment el just és fill de Déu, Déu el defensarà i el salvarà dels qui el persegueixen. Posem-lo a prova: ultratgem-lo i torturem-lo, a veure si es manté serè; comprovem si sap suportar el mal; condemnem-lo a una mort vergonyosa. Segons diu ell, Déu ja el protegirà."

Salm responsorial 53

R: **El Senyor fa costat als meus defensors.**

-Déu poderós, feis-me justícia, salvau-me, pel vostre nom. Escoltau la meua súplica, escoltau les meves paraules. R.

-Mirau com s'aixequen contra mi, amb quina violència em volen la mort. No pensen en Déu. R.

-Però és Déu qui m'ajuda, i fa costat als meus defensors. De tot cor oferiré sacrificis, vos alabaré, Senyor, perquè sou bo. R.

Lectura de la carta de sant Jaume

3, 16 - 4, 3

Estimats, on hi ha gelosies i rivalitats, hi ha pertorbació i maldats de tota casta. Però la saviesa que ve de dalt abans que tot és pura; és també pacífica, moderada i dòcil, compassiva i plena de bons fruits, imparcial i sincera. El fruit de la justícia neix de la llavor que els homes pacificadors han sembrat en esperit de pau. ¿D'on vénen entre vosaltres les lluites i les baralles? ¿No vénen dels desigs de plaer que es conjuren en el vostre cos? Desitjau coses que no teniu, i per això matau. Envejau coses que no podeu aconseguir, i per això lluitau i us barallau. Però vosaltres, no teniu perquè no demanau. O bé demanau i no rebeu, perquè demanau malament, amb la intenció de malgastar-ho tot en els plaers.

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

9, 30-37

En aquell temps Jesús i els deixebles passaven per Galilea, però Jesús no volia que ho sapigués ningú. Instruïa els seus deixebles dient-los: "El Fill de l'home serà entregat en mans dels homes, el mataran i, quan serà mort, ressuscitarà al cap de tres dies." Ells no entenien què volia dir, però no gosaven fer-li preguntes. Arribaren a Cafarnaüm. Quan foren a casa, els demanà: "¿Què discutíeu pel camí?" Però ells callaven, perquè pel camí havien discutit quin d'ells seria el més important. Aleshores s'assegué, cridà els dotze i els digué: "Si qualcú vol ser el primer, ha de ser el darrer i el servidor de tots." Després va fer venir un infant, el posà al mig, el prengué en braços i els digué: "Qui acull un d'aquests infants perquè porta el meu nom, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó al qui m'ha enviat."

Lectura del llibre de la Sabiduría 2, 12.17-20

Se dijeron los impíos: «Acechemos al justo, que nos resulta fastidioso: se opone a nuestro modo de actuar, nos reprocha las faltas contra la ley y nos reprende contra la educación recibida. Veamos si es verdad lo que dice, comprobando cómo es su muerte. Si es el justo es hijo de Dios, él lo auxiliará y lo librará de las manos de sus enemigos. Lo sometemos a ultrajes y torturas, para conocer su temple y comprobar su resistencia. Lo condenaremos a muerte ignominiosa, pues, según, dice Dios lo salvará».

Salmo responsorial 53

R: **El Señor sostiene mi vida.**

-Oh Dios, sálvame por tu nombre, sal por mí con tu poder. Oh Dios, escucha mi súplica, atiende a mis palabras. R.

-Porque unos insolentes se alzan contra mí, y hombres violentos me persiguen a muerte, sin tener presente a Dios. R.

-Dios es mi auxilio, el Señor sostiene mi vida. Te ofreceré un sacrificio voluntario, dando gracias a tu nombre, que es bueno. R.

Lectura de la carta del apóstol Santiago

3, 16-4, 3

Queridos hermanos: Donde hay envidia y rivalidad, hay turbulencias y todo tipo de malas acciones. En cambio, la sabiduría que viene de lo alto es, en primer lugar intachable, y además es apacible, comprensiva, conciliadora, llena de misericordia y buenos frutos, imparcial y sincera. El fruto de la justicia se siembra en la paz para quienes trabajan por la paz. ¿De dónde proceden los conflictos y las luchas que se dan entre vosotros? ¿No es precisamente de esos deseos de placer que pugnan dentro de vosotros? Ambicionáis y no tenéis; asesináis y envidiáis y no podéis conseguir nada, lucháis y os hacéis la guerra, y no obtenéis porque no pedís. Pedís y no recibís, porque pedís mal, con la intención de satisfacer vuestras pasiones.

Lectura del santo Evangelio según san Marcos

9, 30-37

En aquel tiempo, Jesús y sus discípulos atravesaron Galilea; no quería que nadie se enterase, porque iba instruyendo a sus discípulos. Les decía: «El Hijo del hombre va a ser entregado en manos de los hombres, y lo matarán; y, después de muerto, a los tres días resucitará». Pero no entendían lo que decía, y les daba miedo preguntarle. Llegaron a Cafarnaún, y, una vez en casa, les preguntó «¿De qué discutíais por el camino?». Ellos callaban, pues por el camino habían discutido quién era el más importante. Jesús se sentó, llamó a los Doce y les dijo: «Quien quiera ser el primero, que sea el último de todos y el servidor de todos». Y tomando un niño, lo puso en medio de ellos, lo abrazó y les dijo: «El que acoge a un niño como este en mi nombre, me acoge a mí; y el que me acoge a mí, no me acoge a mí, sino al que me ha enviado».

Fer-se el darrer de tots i el servidor de tots

Després que diumenge passat Jesús interrogués als seus deixebles i els hi demanés: "I vosaltres qui dieu que som jo?"; davant les seves respostes decideix emprendre camí cap a Jerusalem, camí d'aprenentatge del significat de ser autèntic deixeble seu. Al llarg d'aquest camí es repeteix tres vegades el mateix esquema:

1. Jesús anuncia la seva passió, mort i resurrecció. "El Fill de l'home serà entregat en mans dels homes, i el mataran...".

2. Els deixebles no entenen el que anuncia Jesús. "...pel camí havien discutit quin d'ells era el més important".

3. Jesús instrueix als seus deixebles. "Si algú vol ser el primer, que es faci el darrer de tots i el servidor de tots."

Aquesta setmana Jesús comparteix per segona vegada el que ell ha anat madurant en la pregària amb el Pare, la decisió d'arribar fins a les darreres conseqüències en l'anunci del Regne. Jesús revela tot açò als seus amics per prevenir-los contra el descoratjament i el dubte.

Però la preocupació dels deixebles era saber qui d'ells és el més important, el més influent, a qui Jesús més estima, en qui més confia. Encara continuen creient que açò del Regne és qüestió de poder i grandesa. Llavors Jesús crida als Dotze i els diu: "Qui vulgui ser el primer haurà de ser el darrer de tots i el servidor de tots". El Regne romp amb tota lògica i capgira els valors d'aquest món.

Llavors Jesús concreta la seva proposta de seguiment com a deixeble agafant un filllet i posant-lo enmig del grup, (un infant no era tingut en compte pels jueus) i els hi va dir: no només es tractava de servir, sinó de posar-se al servei dels darrers de la societat, d'aquells no tinguts en compte, com aquell infant.

Ser avui deixeble de Jesús demana a aquell que ho vulgui ser trencar amb el desig de figurar, de ser considerat i lloat i passar a ocupar el darrer lloc i des d'aquí posar-se al servei dels altres.

Vicent Llabrés

testimonis de fe

El valor d'estimar

Som na Margarita, tinc 80 anys, fa 58 anys que estic casada, tinc 4 fills, 6 nets i som de Ferreries. Una cosa que trobo molt important és la família. Estic molt contenta de la fe que vaig rebre des de ben petita. De la meua mare vaig rebre una fe molt viscuda i profunda, ella em va transmetre valors molt importants com sobre estimar i ajudar els altres. El meu pare va morir quan tenia 5 anys i la meua mare es va haver de fer càrrec de la família.

Sempre he estat vinculada a la parròquia de Sant Bartomeu de Ferreries. Vaig fer 33 anys de catequesi, de comunió i confirmació, i don moltes gràcies a Déu per haver dit que sí. M'ha ajudat molt haver compartit la fe amb els altres. També fa molt que som voluntària de Caritas i ajudo a repartir aliments a les persones que ho necessiten. A més, fa uns 25 anys, per mediació d'una cosina monja carmelita, vaig començar a apadrinar a filletes de l'Índia i, actualment, són 135 filletes apadrinades.

Comparo la fe amb una planta: si la vas

regant i cuidant, la planta pot arribar a ser molt polida. El mateix passa amb la fe: l'hem de cultivar i cuidar amb l'Eucaristia i la pregària. Col·laboro molt amb la parròquia i estic molt contenta perquè és la nostra comunitat i l'hem de cuidar.

He trobat moltes persones bones a la parròquia, a la catequesi i amigues que tinc des de la infància. El valor que més m'agrada de l'Evangelí és el de l'amor, d'estimar i ajudar els altres, és el valor que Jesús ens mostra. He tingut moltes dificultats en la vida però gràcies a la fe les he superades i sempre he vist una llum encesa. Don moltes gràcies a Déu per la fe rebuda i sé que he de cultivar i regar aquesta planta de la fe perquè vagi creixent.

Margarita Marquès

una església que anuncia l'evangeli

Què és el primer anunci? (01)

Si haguessis de resumir el missatge de la Sagrada Escripura en una frase, ¿com ho faries? Si haguessis de sintetitzar l'Evangelí en una sola afirmació ¿què diries? No és cosa fàcil. Possiblement ens hi podria ajudar un verset de l'evangelí segons sant Joan on trobam escrit: "Déu ha estimat tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna" (Jn 3,16). Una frase que resumeix i condensa tot el misteri de la nostra fe: creim que Déu existeix, creim que ens estima, creim que ha

enviat el seu Fill per la nostra salvació.

El primer anunci seria aquesta invitació que un cristià fa dirigida al cor de les persones per tal que s'estableixi una vinculació amb Jesús o bé perquè es renovi la seva decisió de relacionar-se amb Jesús com a salvador de la seva vida aquí i ara. Així com Jesús va començar la seva predicació anunciant l'arribada del Regne de Déu (cf. Mc 1,15), la seva Església continua anunciant a tots els pobles que aquest Regne de Déu s'ha fet realitat en Jesús i que té la capacitat de transformar les nostres vides.

El papa Francesc et convida a recordar aquest anunci fonamental: "l'amor personal de Déu que es va fer home, s'entregà per nosaltres i està viu oferint la seva salvació i la seva amistat" (EG 128). Aquest seria el nucli de la nostra fe, des d'aquí pots començar a edificar.

Àrea de l'Anunci

l'entrevista a:

SEBASTIÀ BOSCH SALORD

Sebastià Bosch Salord és diaca i director del Secretariat Diocesà d'Infància i Joventut de la diòcesi de Menorca. El passat mes d'agost va acompanyar un grup de joves fent un tram del Camí de Santiago.

Sebastià: Quants joves han participat a aquesta experiència de fer un tram del Camí de Santiago?

-Aquest any hem sigut uns 34 participants, dels quals 9 eren els responsables del grup, i la resta eren joves que tenen entre 15 i 20 anys.

Teníeu un lema per aquest camí: «Orientat». Quin era el seu objectiu?

-Aquest any el lema "Orientat" volíem que fos una manera de situar-nos en el temps, en l'entorn, amb els companys de camí... mirar Déu i demanar-li que ens ajudés a viure el camí amb fe, no només el que arriba a l'Apòstol sinó també el camí de la vida, camí que es fa viu i més lleuger acompanyat. Acompanya i deixa't acompanyar, orienta i deixa't orientar.

Com han viscut els joves aquesta experiència?

-Per aquells que venien per segona vegada ha estat una superació poder recórrer junts aquest camí que vam començar l'any passat. Per als altres ha estat tota una experiència de fer grup, caminar junts i compartir moments de rialles, però també hem tingut ocasió per pregar junts. Crec que per tots ells ha estat una gran oportunitat per descobrir què els demana Jesús en la seva vida.

I què ha significat per a tu fer aquest acompanyament?

-Ha suposat estar atent a allò que em demanaven els joves, l'escolta, el diàleg, fer costat en tot moment quant ells estaven en desànim. Acompanyar també ha significat orientar el caminar cap al més profund de cada jove. En conjunt, puc dir que per jo acompanyar ha estat com reviu aquells moments de la meua vida com a jove, quan tens algú que està al teu costat i et sap comprendre, estimar i escoltar.

Quins moments destacaries d'aquesta experiència compartida?

-Durant tot el camí podem dir que hi ha moments més importants que d'altres, però a la vegada tots ho són perquè d'ells podem sostreure grans emocions. El que destacaria seria l'entrada a la plaça de l'Obradoiro, davant la Catedral de Santiago, just en el punt zero, allà en un moment màgic el grup de joves va fer un cercle i vam cantar tots junts el Pare Nostre, la pregària que Jesús ens va mostrar. Va ser un moment molt emotiu i que mai oblidarem.

Als qui no coneixen el Camí de Santiago, per què els recomanaries de fer-lo?

-Per tots aquells joves que no heu pogut venir, us convido a participar d'aquesta aventura, perquè d'ella en podem treure moments molt especials, i per conèixer bé com ets tu, sols puc dir-te vine i veuràs de prop aquesta experiència.

Toni Olives

Festa de la Mare de Déu de Gràcia

La setmana passada es va celebrar la festa de la Mare de Déu de Gràcia a Maó. Les celebracions litúrgiques van comptar amb una gran participació de fidels que es van reunir per a celebrar en comunitat la festivitat de la seva patrona.

Aquestes celebracions van començar el dimarts capvespre amb les primeres vespres en honor a la patrona de Maó i van continuar el dimecres, dia en el qual el bisbe Mons. Francesc Conesa va presidir l'Eucaristia en honor a la Mare de Déu de Gràcia, concelebrada amb Mn. Joan Miquel

Sastre, el vicari general, Gerard Villalonga, i el clergat de l'Arxiprestat de Maó. En la seva homilia, el Bisbe de Menorca va explicar que "aquesta celebració ens ajuda a recordar un principi fonamental en la vida cristiana, que és la prioritat de la gràcia. Aquest principi diu que allò primer en la vida del cristià és sempre la gràcia, l'amor incondicional de Déu". Els assistents van rebre amb aplaudiments i emoció la imatge de la Mare de Déu. En acabar la missa, la imatge va retornar al Santuari.

Manolo Barro - Diari Menorca

Manolo Barro - Diari Menorca

agenda

✍ Horaris Misses Hivern 2021/22

A partir d'aquest diumenge, 19 de setembre, comença a regir a les diferents parròquies i temples de la nostra diòcesi l'Horari de Misses del temps d'hivern. Informeu-vos dels horaris a la vostra comunitat parroquial i també a la web del Bisbat de Menorca (<https://bisbatdemenorca.org/>)

✍ Jornada mundial dels migrants i refugiats

Diumenge 26 de setembre celebrarem la Jornada mundial dels migrants i refugiats sota el títol "Cap a un nosaltres cada cop més gran", que ens convida a reflexionar i a atendre la situació vulnerable de tants refugiats i a repensar un projecte comú i més inclusiu per a tots.

✍ Temps de la Creació

De l'1 de setembre al 4 d'octubre, cada any els cristians de tot el món ens unim en oració i acció per a la nostra casa comuna, la Terra. Uns dies importants, de pregària i esperança, per a descobrir formes de viure més sostenibles i respectuoses amb la creació.

Presentació de "L'Església a Menorca en el segle XIX (1795-1901)", el nou llibre de Miquel Àngel Casasnovas

Divendres passat es va presentar el nou llibre de Miquel Àngel Casasnovas al Seminari Diocesà. L'autor, doctor en història i professor d'ensenyament, va assenyalar els aspectes més importants que aborda en cada capítol d'aquest llibre, en el qual analitza profundament **els reptes que va haver d'afrontar la nova diòcesi de Menorca, creada el 1795**, (un fet que va suposar la segregació de la diòcesi de Mallorca la qual la nostra illa depenia des del 1290). Alguns d'aquests reptes van ser la crisi de l'antic règim i la consolidació de l'Estat liberal, la secularització i la pluralitat de creences; a la vegada, l'historiador menorquí estudià la resposta que l'Església menorquina va donar: les organitzacions de laics, les noves congregacions religi-

oses i la funció de l'Església catòlica en l'ensenyament i la cultura.

El llibre està disponible a diferents llibreries de Menorca i també es pot aconseguir en plataformes digitals.

Sili Casasnovas

Celebració de la festa de Sant Nicolau

Diumenge 12 de setembre es va celebrar una petita festa al Santuari de la Mare de Déu del Toro per recordar Sant Nicolau de To-

lentino, patró de la muntanya. Degut a la pandèmia aquesta celebració no va poder comptar amb els cavalls que cada any pujaven a retre homenatge a la

patrona de Menorca, però sí que va poder comptar amb la participació del fabioler Víctor Pons Arnau i la colla de Gegants de Lluçmaçanes, la qual va fer una ofrena de flors a la Mare de Déu i un ball en finalitzar la Missa.

En aquest dia també es va recordar els 78 anys de la coronació de la Mare de Déu del Toro i que es complien tres anys de l'arribada de la comunitat de las Hijas de la Sagrada Família al Santuari.

Bisbat de Menorca